

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

Ο «ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Η διχόνοια σε ελληνικές οργανώσεις απειλεί την περιουσία τής παροικίας

Η αποκάλυψη τής διχόνοιας μέσα σε έναν ιστορικό φορέα, όπως τον «Μέγα Αλέξανδρο», δεν είναι πρωτοφανές φαινόμενο γιατί στο παρελθόν έχουν καταγραφεί δεκάδες περιπτώσεις κρίσης μέσα σε παροικιακές οργανώσεις και φορείς που έχουν κοστίσει εκατομμύρια δολάρια στην παροικιακή περιουσία. Καταστροφική για την παροικία, όμως, δεν είναι μόνο η διχόνοια, αλλά και η κακή διαχείριση με ζημιογόνες αποφάσεις.

Δεν αναφέρω ονόματα σήμερα, αλλά αν χρειαστεί θα το κάνουμε στο μέλλον για οργανώσεις και φορείς που έχασαν τις περιουσίες τους από κακή διαχείριση, από σκληρές εσωτερικές κόντρες που κατέληξαν στα δικαστήρια με τεράστιο κόστος και όλα αυτά τα θλιβερά έχουν έναν κοινό παρονομαστή: την αδιαφορία των μελών και το «δεν βαριέσαι αδερφέ!».

Για την προστασία όλων των οργανώσεων και φορέων στη ΝΝΟ από τέτοια προβλήματα υπάρχει η κρατική υπηρεσία ASIC στην οποία θα πρέπει να καταφεύγουν τα μέλη όταν υποπτεύονται πως το διοικητικό συμβούλιό τους δεν εφαρμόζει πιστά τους κανόνες του καταστατικού τους και να είναι σίγουρα ότι η ASIC είναι πολύ αυστηρή σε τέτοιες περιπτώσεις.

Εξάλλου, η παροικιακή περιουσία που διαχειρίζονται τα σωματεία μας και ανέρχεται σε πολλές δε-

κάδες εκατομμύρια δολάρια, δεν απειλείται μόνο από τη διχόνοια και την κακή διαχείριση, αλλά και από την αδυναμία να γίνει η αξιοποίησή της, επειδή χρειάζονται μεγάλα ποσά. Υπάρχουν πολλά κτήρια οργανώσεών μας που θα μπορούσαν να πάρουν τεράστια αξία αν υπήρχαν τα χρήματα για την ανάπτυξή τους και αντί να το κάνουμε εμείς, τα πωλούμε φθηνά σε εργολάβους που κάνουν τα μεγάλα κέρδη.

Ας πάρουμε σαν παράδειγμα τον «Μέγα Αλέξανδρο» με περιουσιακά στοιχεία που υπολογίζονται σε \$18 - \$20 εκατομμύρια σε προνομιούχα τοποθεσία του Μάρικβιλ και την Παμμακεδονική Ένωση με κτήριο αξίας \$3 - \$4 εκατομμυρίων στο Sydenham. Μήπως χρειαζόμαστε δύο Μακεδονικά κτήρια σε απόσταση μερικών χιλιομέτρων και μάλιστα κάτω από τις σημερινές αντιξοές συνθήκες; Αποψή μου είναι πως χρειαζόμαστε ένα, αλλά εντυπωσιακό Μακεδονικό κτήριο που όχι μόνο θα δοξάζει την Μακεδονία μας, αλλά και θα διαφημίζει τον Μακεδονικό πολιτισμό στους ξένους, ενώ θα φιλοξενεί ελληνικές εκδηλώσεις στην καρδιά του Μάρικβιλ. Με περιουσιακά στοιχεία αξίας \$24 εκατομμύρια και ένα διοικητικό συμβούλιο με οράματα οι Μακεδόνες μας θα μπορούσαν να γίνουν παράδειγμα για τους Πελοποννήσιους, τους Νησιώτες, τους Θεσσαλούς κλπ., οι οποίοι θα μπορούσαν να ενώσουν τις περιουσίες τους και αντί

για σπιτάκια εδώ και εκεί θα κτίσουν τα μεγάλα έργα, που θα τιμούν τις περιοχές που εκπροσωπούν.

Είναι γεγονός και το αποδέχομαι με θλίψη πως η ένωση των συλλόγων μας είναι αδύνατη για πολλούς και διάφορους λόγους, όμως, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί είναι αδύνατη η ένωση των περιουσιών τους για την επένδυση σε μεγάλα σύγχρονα κτήρια που θα φιλοξενούν τις οργανώσεις και τις εκδηλώσεις τους. Αφού μόνο έτσι θα προστατευτούν οι περιουσίες τους, ακόμη και όταν για κάποιο λόγο αυτά θα έχουν σταματήσει τη λειτουργία τους.

Θα μου πείτε -και εσείς- πως είμαι η φωνή βόωντος εν τη ερήμω, όμως θα επιμείνω στην ανάγκη προστασίας τής περιουσίας των συλλόγων μας, γιατί οι περιουσίες τής Αρχιεπισκοπής, των Κοινοτήτων και άλλων φορέων είναι θωρακισμένες, αλλά έχουν και διαφορετικούς στόχους. Ούτε η Αρχιεπισκοπή, ούτε οι Κοινότητες, με χίλιες δυο άλλες υποχρεώσεις, μπορούν να προβάλουν τον Μακεδονικό, Θεσσαλικό, Νησιώτικο και Πελοποννησιακό πολιτισμό, αν δεν τον κάνουν τα σωματεία μας που ιδρύθηκαν γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό και απέκτησαν μια μικρή ή μεγάλη περιουσία που πρέπει να αξιοποιηθούν με όραμα, με πρόγραμμα και με αδελφική συνεργασία.

Το δράμα τής Ελλάδας

Ισως επειδή είναι προκατειλημμένοι και φορούν παρωπίδες, ή επειδή δεν προσπαθούν να μάθουν το παρασκήνιο, πολλοί συμπάροικοι πιστεύουν ότι αρλούμπα διαβάσουν στα ελληνικά ΜΜΕ που δίνουν σκληρό αγώνα εναντίον του Αλέξη Τσίπρα για να μη χάσουν τα προκλητικά προνόμιά τους που απειλούνται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό ακριβώς υποστηρίζω πάντα ότι δεν πρέπει να έχουμε το δικαίωμα ψήφου στις ελληνικές εκλογές, να ψηφίζουμε δηλαδή χωρίς να έχουμε ιδέα τι συμβαίνει στην πατρίδα μας, ή να συμμαχούμε με τα διαπλεκόμενα συμφέροντα.

Αν πιστέψω τα ηλεκτρονικά μηνύματα που λαβαίνω, οι συμπάροικοι αυτοί πιστεύουν πως για την άθλια κατάσταση στην πατρίδα μας ευθύνεται ο... Τσίπρας! Σαν να μην υπήρχαν προηγουμένως άλλα δύο Μνημόνια που υπέγραψαν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία και δημιούργησαν 30% ανεργία, μείωσαν τις συντάξεις 11(!) φορές, χρεοκόπησαν εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις, έστειλαν στο θάνατο 4000 αυτόχειρες και μια γενιά νεαρών Ελλήνων στη ξενιτιά.

Δεν υποστηρίζω πως η κυβέρνηση Τσίπρα δεν έκανε λάθη και συμφωνώ με το κύριο άρθρο τής «Καθημερινής» (σήμερα στη σελίδα 13) πως «είναι φα-

νερό ότι αυτό που εξοργίζει περισσότερο τους πολίτες δεν είναι τόσο τα ίδια τα μέτρα που προτείνει η κυβέρνηση, όσο οι υποσχέσεις και προσδοκίες που αποδείχθηκαν κίβδηλες». Όμως, άλλο οι κίβδηλες υποσχέσεις του Τσίπρα και άλλο οι καταστροφικές αποφάσεις του Γιώργου Παπανδρέου, του Σαμαρά και του Βενιζέλου. Μακάρι να είχαν δώσει και αυτοί κίβδηλες υποσχέσεις, αντί να υπογράψουν καταστροφικές αποφάσεις. Πολλοί συμπάροικοι πιστεύουν και στην άποψη πως οι απόγονοι του Γεωργίου Παπανδρέου, του Κωνσταντίνου Καραμανλή, του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη ή του Γιώργου Γεννηματά έχουν θεϊκό δικαίωμα να γίνονται πρωθυπουργοί τής πατρίδας μας, παρόλο που έχει αποδειχτεί περίτρανα πως η αποτυχία τους έχουν κοστίσει ακριβά στο έθνος μας. Αυτοί οι «διάδοχοι» είναι μέρος του δράματος που ζει η πατρίδα μας και όχι η λύση. Όπως ο Γ. Α. Παπανδρέου, που θεωρούσε κληρονομία του την πρωθυπουργία. Παρά την διεθνή κρίση και τις επιπτώσεις της στην ελληνική οικονομία, ο Παπανδρέου ασκούσε, ως αρχηγός της αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μία δημογυγική και λαϊκιστική πολιτική, ενώ είχε πλήρη γνώση της κατάστασης τόσο από τον Ισπανό σοσιαλιστή Επίτροπο κ. Χοακίμ Αλμούνια, όσο και από δύο συμβούλους του που είχαν σχέσεις με την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ειδικότερα δε, η ενημέρωση του Παπανδρέου είχε γίνει από τον Φεβρουάριο του 2009, ενώ το καλοκαίρι της ίδιας χρονιάς ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ πληροφορήθηκε ότι η Ελλάδα θα αντιμετώπιζε πρόβλημα δανεισμού -ενδεχόμενο, ωστόσο, το οποίο τον είχε αφήσει παγερά αδιάφορο. Υπατος στόχος του ίδιου και των μελών της οικογένειάς του ήταν η άνοδος στην εξουσία ώστε, μέσω αυτής, όπως πίστευε, να ισχυροποιηθεί και η κομματική του ισχύς.

Παραλαμβάνοντας λοιπόν την οικονομία υπό δυναμική πτώχευση, ο νέος πρωθυπουργός άρχισε να φορτώνει τα πάντα στην Νέα Δημοκρατία -εν μέρει όχι αδικώς- και να κάνει λόγο για «κοιλ στο τραπέζι» και άλλα φαιδρά παρόμοια. Είχε επίσης αποσπάσει τη διαβεβαίωση από τον τότε γενικό διευθυντή του ΔΝΤ, Ντομνίκ Στρως-Καν, ότι θα δεχόταν βοήθεια, αρκεί να άνοιγε στο Ταμείο την πόρτα της Ευρώπης.

Όλα αυτά έγιναν γρήγορα αντιληπτά από τις αγορές, οι άνθρωποι των οποίων περίμεναν μια μικρή ευκαιρία για να ξεσπάσουν κατά της Ευρωζώνης, η οποία μπορεί να ήταν νομισματικά ισχυρή, αλλά έπασχε σε δημοσιονομική συνοχή και διακυβέρνηση. Έτσι, από τον Μάιο του 2010 άρχισε το ελληνικό δράμα, με την υπογραφή του Μνημονίου και όχι με

την εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ στις 27 Ιανουαρίου πριν 12 μήνες όπως θέλουν να μας πείσουν οι οπαδοί του δικομματισμού.

Το ερώτημα είναι τι πέτυχε τελικώς ο Παπανδρέου, με όλον αυτόν τον κύκλο που άρχισε το 2007; Ικανοποίησε περιστασιακώς τον προσωπικό του στόχο να γίνει πρωθυπουργός, αλλά άνοιξε τον δρόμο για την καταστροφή τής πατρίδας μας, με συνένοχους τον Σαμαρά και Βενιζέλο στη δικομματική κυβέρνηση. Όλα αυτά αγνοούν οι συμπάροικοι και έχουν απαίτηση να ψηφίζουν στις εκλογές τής Ελλάδας, αντί να δείξουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον στο πολιτικό σκηνικό τής Αυστραλίας που τούς αφορά άμεσα και πρέπει να το γνωρίζουν καλύτερα...

Καλό!

Ο καπετάνιος του κρουαζιερόπλοιου στους επιβάτες και στο πλήρωμα:

- Αγαπητοί μου, έχω ένα καλό και ένα κακό νέο. Ποιο θέλετε να ακούσετε πρώτα;
- Το καλό.
- Πάμε για πολλά Όσκαρ!

Ακόμη ένα:

- Τι έχω γιατρέ μου;
- Προσάτη.
- Δεν είμαι θρήσκος, αλλά πείτε μου ποιος είναι να του ανάψω ένα κεράκι!